

Sygn. akt: XII 1 Co 3408/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku

Wydział XII Cywilny Sekcja do Spraw Egzekucyjnych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Krata

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2016 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko dłużnikowi S. B.

na skutek wniosku dłużnika o obniżenie opłaty stosunkowej

postanawia:

1. oddalić wniosek dłużnika o obniżenie opłaty stosunkowej;
2. kosztami postępowania wywołanego wnioskiem o obniżenie opłaty stosunkowej obciążyć dłużnika, uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Dłużnik złożył w terminie wnioski o obniżenie opłaty stosunkowej ustalonej postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym G. P.w G. M. C. z dnia 07 kwietnia 2014r. - w sprawie KM (...) - na łączną kwotę 701,40 zł. Dłużnik wniósł o zmianę postanowienia w zaskarżonej części i o obniżenie wysokości opłaty stosunkowej do wysokości 1%, ewentualnie o uchylenie postanowienia o kosztach postępowania egzekucyjnego. Wniosek o obniżenie opłaty dłużnik uzasadnił niewielkim nakładem pracy Komornika, związanym z faktem, iż dłużnik w dniu 04 kwietnia 2014r. dokonał bezpośredniej zapłaty gotówką na rzecz wierzyciela.

W dniu 08.10.2014r. Sąd Rejonowy G. P.w G. wydał postanowienie, którym odrzucił przedmiotowy wniosek, jako wniesiony po terminie (sygn. akt: XII 1 Co (...))

Dłużnik złożył zażalenie na powyższe postanowienie, zaskarżając je w całości.

W dniu 19.05.2015r. Sąd Okręgowy wG.w sprawie oznaczonej sygnaturą XVI Cz (...) wydał postanowienie, którym uchylił zaskarżone postanowienie. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że przedmiotowy wniosek wniesiony został z zachowaniem ustawowego terminu.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym G. P.w G. M. C. w odpowiedzi na wniosek o obniżenie opłaty, wskazał, że nie zasługuje on na uwzględnienie. Komornik wskazał min. na sposób ustalenia wysokości opłaty oraz czynności podejmowane w toku egzekucji.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd I instancji ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 49 ust. 7 – 10 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji dłużnik może złożyć wniosek o obniżenie wysokości opłat, po rozpoznaniu wniosku, sąd może, uwzględniając w szczególności nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów, obniżyć wysokość opłat.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż opłata egzekucyjna jest należnością komornika. Stanowi ona wynagrodzenie komornika za prowadzenie egzekucji. Obniżenie opłaty egzekucyjnej stanowi niewątpliwie dobrodziejstwo ustanowione tylko i wyłącznie w interesie dłużnika, dlatego też na nim spoczywa obowiązek wykazania, że zachodzą przesłanki do uwzględnienia jego wniosku. Przy ocenie wniosku o obniżenie opłaty egzekucyjnej należy brać pod uwagę w szczególności nakład pracy komornika, sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów.

Po zweryfikowaniu akt komorniczych Sąd doszedł do wniosku, że komornik sądowy w toku prowadzonego postępowania przeciwko dłużnikowi dokonał licznych czynności egzekucyjnych, kierując się wnioskami wierzyciela (w tym zajęcia wierzytelności oraz zajęć rachunków bankowych w kilku bankach). Na podejmowane przez Komornika czynności składały się również: wezwanie do dłużnika, zawiadomienia o dokonanych czynnościach, oraz zapytania do właściwych urzędów. Postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte w styczniu 2014 roku. W toku egzekucji Komornik przekazał wierzycielowi wyegzekwowaną kwotę 149,23 zł.

Z dokumentów zgromadzonych w aktach wynika również, że Komornik prowadził równoległe egzekucję przeciwko dłużnikowi w innej sprawie z wniosku tego samego wierzyciela, w której dokonał zajęcia ruchomości dłużnika, w tym samochodu M. (...) (KM (...)).

Postanowieniem z dnia 07.04.2014r. Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne, na wniosek wierzyciela z dnia 04.04.2015r., orzekając jednocześnie o kosztach postępowania.

W dniu 04.04.2015r. dłużnik dokonał wpłaty gotówkowej bezpośrednio wierzycielowi.

W ocenie Sądu, dokonane przez Komornika czynności przyczyniły się do podjęcia przez dłużnika działań, w wyniku których dokonał bezpośredniej zapłaty wierzycielowi. Dłużnik nie wykazał w sprawie niniejszej, że znajduje się w sytuacji finansowej, która rzeczywiście uniemożliwia mu pokrycie opłaty stosunkowej ustalonej przez Komornika. Dłużnik, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wykazał żadnej inicjatywy w tym zakresie. W wykonaniu zobowiązania Sądu, przedstawione zostały dokumenty, z których wynika, że dłużnik pomimo zarejestrowania jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku, dokonuje operacji finansowych i dysponuje środkami na rachunku bankowym w wysokości umożliwiającej uiszczenie opłaty stosunkowej.

Odnosząc się do zarzutu dłużnika, związanego z zastosowaniem przez Komornika przepisu art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji, jako jednej z podstaw naliczenia opłaty, wskazać należy, iż zarzut ten jest – w ocenie Sądu - całkowicie nietrafny.

Zgodnie z powołanym przepisem, w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

W piśmiennictwie sygnalizuje się pewne wątpliwości interpretacyjne, jakie budzi powołany wyżej przepis art. 49 ust. 2 u.k.s.e. w sytuacji, gdy umorzenie postępowania jest następstwem uiszczenia przez dłużnika - w toku postępowania egzekucyjnego - należności bezpośrednio do rąk wierzyciela. Sąd orzekający w sprawie niniejszej przyjmuje, że pojęcie "świadczenie pozostałe do wyegzekwowania" odnosi się do tej części należnego od dłużnika świadczenia, która nie została spełniona do rąk wierzyciela przez komornika wskutek dokonanych przez niego czynności egzekucyjnych. Innymi słowy dłużnik spełniając w toku egzekucji świadczenie bezpośrednio do rąk wierzyciela zyskuje korzyść w postaci obniżenia opłaty egzekucyjnej do 5%.

Powyższy pogląd prezentowany jest konsekwentnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29.10.2010 r. w sprawie III CZP 82/09, uzasadnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie P 13/11), zgodny jest nadto z motywami przytoczonymi w uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 24 maja 2007 r. nowelizującej art. 49 u.k.s.e. (Sejm V kadencji, druk nr (...)). Potrzebę zmiany unormowań zawartych w tym artykule argumentowano zamiarem powiązania wysokości opłaty pobieranej przez komornika z rzeczywistym nakładem jego pracy w danym postępowaniu egzekucyjnym, koniecznością wprowadzenia instrumentów sprzyjających poprawie efektywności i skuteczności egzekucji, w tym mechanizmów zachęty dla dłużnika do szybszego i dobrowolnego spełnienia egzekwowanego obowiązku, premiowanych obniżeniem opłaty w razie dobrowolnego zaspokojenia wierzyciela w toku egzekucji.

Nadmienić w tym miejscu należy, że wynagrodzenie ustalone przez komornika za podjęte w toku postępowania czynności stanowi przychód kancelarii komorniczej i muszą zachodzić wyjątkowe okoliczności, które przemawiać będą za obniżeniem należnego komornikowi wynagrodzenia za wykonaną pracę. Istotne jest również to, że opłata egzekucyjna stanowi przychód komornika, który służy min. pokryciu kosztów związanych z utrzymaniem działalności komorniczej. Jest to kwota, która ponadto obejmuje dochód komornika z prowadzonej przez niego działalności. W związku z tym, aby ograniczyć wysokość opłaty egzekucyjnej, która ponadto została ustalona zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, musi zachodzić chociażby jedna z przesłanek określonych w art. 49 ust.10 u.k.s.e., do których należą w szczególności nakład pracy komornika lub sytuacja majątkowa wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie żadna z tych przesłanek nie zachodzi.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku o obniżenie opłaty egzekucyjnej i orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji postanowienia na podstawie art. 49 ust. 7 – 10 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji a contrario.

O kosztach postępowania wywołanego wnioskiem o obniżenie opłaty, Sąd orzekł w punkcie drugim sentencji postanowienia, w oparciu o przepis art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., mając na względzie fakt, iż wniosek dłużnika o obniżenie opłaty stosunkowej został oddalony.